

[Socialministeren.]

Brod rettet imod private Sygeforsikrings-selskaber.

Den Tale, det ærede Medlems Parti-fælle, det ærede Medlem Hr. Vagn Bro, holdt umiddelbart efter det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) — jeg synes, de kunde have lagt en enkelt Taler imellem sig —, fremdrog netop Forhold, der kunde have begrundet en saadan yderligere Vejledning, idet den viste, at det private Initiativs Raaderum paa dette Omraade ingenlunde er betryggende. Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro oplyste nemlig, at et af de private Sygeforsikrings-selskaber var blevet drevet paa en saadan Maade, at de forsikrede — i dette Tilfælde altsaa Personer, som maatte tro, at de var virkelig forsikret — i Sygdomstilfælde ikke kunde faa den tilsikrede Hjælp, og at man oven i Købet maatte gaa til Politiet for at faa Forholdet klaret. Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro spurgte: Hvad kan det egentlig nytte, at vi har en stor Sociallovgivning, naar der eksisterer en Række uheldige Forhold paa Linie med denne?

Jo, det nytter netop, at vi har en saadan Sociallovgivning, naar Folk blot vil bruge den. De Mennesker, det drejer sig om, kunde have henvendt sig til en statskontrolleret Sygeforening i Stedet for til det Selskab, det ærede Medlem nævnte — saa var de ikke blevet narret. I øvrigt maa jeg sige, at jeg ikke vilde have det mindste imod, at der blev indført Statskontrol med privat Sygeforsikring, ja, med enhver Art af privat Forsikring, og det er mig ogsaa bekendt, at Handelsministeren, under hvem den private Forsikring henhører, har overvejet Spørgsmaalet herom.

Men — og det spørger jeg det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) om — vilde det nu egentlig have været saa urimeligt, hvis jeg ikke havde denne sygelige Trang til altid at være objektiv og neutral, vilde det have været saa urimeligt, naar Forholdene inden for den private Sygeforsikring kan være som af det ærede Medlem Hr. Vagn Bro fremstillet, om jeg i Meddelelsen til alle Landets Husstande havde tilføjet en Bemærkning om, at de statskontrollerede Sygeforeninger bød deres Medlemmer en virkelig Garanti for de Ydelser, der tilkommer dem? Kunde jeg, naar jeg tænker nærmere over det, netop som Socialminister, efter at disse store Love om Tvangsforsikring var blevet gennemført, egentlig ikke have paaberaabt mig en Art Pligt til at gøre Folk bekendt

med, at Fortsættelseskasserne i Modsætning til den private Sygeforsikring bød deres Medlemmer den Garanti, der ligger i Tilsynet fra det offentlige?

Vilde det ikke have været ganske rimeligt — jeg spørger det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) —, om jeg netop i Embeds Medfør havde søgt at virke for Udbredelsen af den statskontrollerede Forsikring? Det ærede Medlem Hr. Vagn Bros Tale maa jo faa det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) til at svare: Ja — jeg vilde aldrig kunne faa ham til det.

Men jeg har altsaa ikke gjort det; jeg har i den Meddelelse, der er Tale om, indskrænket mig til at vejlede Befolkningen alene om den tvungne Optagelse i Sygeforsikringen. Jeg har sagt, at man ved Opfyldelsen af denne Pligt kunde vælge mellem at lade sig virkelig sygeforsikre eller sikre sig Adgang dertil, men jeg har ikke sagt noget som helst om, for det vedrørte ikke Emnet, saaledes som det var lagt til Rette, at man ikke kunde blive forsikret andre Steder — det havde principielt ikke noget med Opgaven at gøre, som nemlig alene var den at meddele Befolkningen, ad hvilke forskellige Veje den kunde opfylde sine Forpligtelser efter den nye Folkeforsikringslov.

Det utaknemmelige, men ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) burde derfor have sparet mig for den Tort at blive udsat for et Angreb af den Art paa et saa vaklende Grundlag. Det ærede Medlem Hr. Vagn Bros Henstilling til mig om at gennemse den omhandlede Sag om Agent-Svindelen skal jeg derimod tage mig ad notam, eventuelt skal jeg ogsaa give Hr. Jensen (Broby) Adgang til Materialet.

Forinden jeg trækker mig tilbage til min Plads dernede eller til Privatlivet, vil jeg endnu blot over for det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) udtale en Beklagelse over, at han ikke lod en god Løjlighed til ikke at vise sig smaatskaaren ubenyttet; thi ogsaa dette ærede Medlem vil det jo klæde at optræde fuldstændig fuldt ud fair. Jeg sigter til det ærede Medlems Citat, Folketingstidenden Sp. 541—42, om Kriselovgivningen i al Almindelighed, set i Forhold til Landbokommissionens Betænkning.

Det ærede Medlem bruger det ikke ukendte Trick at citere to Udtalelser af en Modstander — in casu undertegnede — for derefter uden at paapege Modsætningen at slaa ud med Haanden og sige: Jeg lader disse Udtalelser staa over for hinanden! Det imponerer altid de fattige i Aanden, i dette Tilfælde en Del Læsere af Venstrebladene